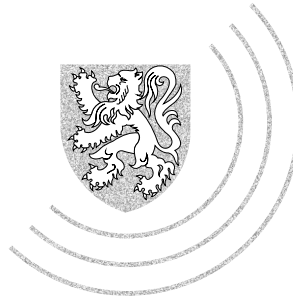

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **622** (2009-2010) – Nr. 1
ingediend op 7 juli 2010 (2009-2010)

Gedachtewisseling

over de stand van zaken
in de uitvoering van het
Vlaams Werkgelegenheids- en Investeringsplan (WIP)

Verslag

namens de Commissie voor Economie,
Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie,
Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie
uitgebracht door de heer Robrecht Bothuyne

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden:

de heer Robrecht Bothuyne, mevrouw Martine Fournier, de heren Jan Laurys, Koen Van den Heuvel;
de heren Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Chris Janssens;
de dames Patricia Ceysens, Lydia Peeters;
mevrouw Güler Turan, de heer Bart Van Malderen;
de heer Matthias Diependaele, mevrouw Helga Stevens;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Filip Watteeuw.

Plaatsvervangers:

de dames Sonja Claes, Kathleen Helsen, Griet Smaers, de heer Eric Van Rompuy;
de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Katleen Martens, de heer Jan Penris;
mevrouw Fientje Moerman, de heer Herman Schueremans;
mevrouw Mia De Vits, de heer Peter Vanvelthoven;
de dames Vera Celis, Lies Jans;
de heer Lode Vereeck;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

INHOUD

1. Toelichting door de minister.....	4
2. Bespreking	7
Gebruikte afkortingen	20
Bijlage: Overzichtstabel van het budget WIP.....	21

De Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie hield op haar vergadering van 24 juni 2010 een gedachtewisseling met de heer Philippe Muyters, Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stand van zaken in de uitvoering van het Vlaams Werkgelegenheids- en Investeringsplan.

1. Toelichting door de minister

Minister Philippe Muyters: Een eerste punt is de vervroeging van de curatieve aanpak en de oriënterende trajectbegeleiding. Op 27 mei heeft het Europees Sociaal Fonds een oproep gelanceerd naar promotoren voor de potentiële doelgroep van ongeveer 16.500 werkzoekenden op jaarbasis. De uitvoeringsperiode van deze trajecten loopt tot eind 2012.

Wat de werk@teliers voor jonge werkzoekenden betreft, heeft het ESF begin juni een specifieke oproep gelanceerd. In principe kunnen de werk@teliers op 1 november van start gaan en zijn ze operationeel tot eind 2012. De werk@teliers zullen worden geconcentreerd in Antwerpen, Gent en het Limburgse mijngebied. Dat zijn immers de steden en gemeenten waar de jeugdwerkloosheid in absolute cijfers het sterkst is toegenomen.

Wat de werkervaring voor de werkzoekenden tussen een en twee jaar betreft, heeft de Vlaamse Regering op 12 maart 2010 de aanpassing van de doelgroep goedgekeurd conform de afspraken. We hebben de oproep naar de bestaande promotoren op 21 april afgesloten. De VDAB- en de RESOC-coördinatoren adviseren momenteel de projectaanvragen. Nadien kunnen de projecten van start gaan.

Binnen het sluitend vervolgtraject na outplacement vinden we twee elementen. Het eerste zijn de kwaliteitslabels naar de outplacementbureaus. De eerste labels zouden nog in juni 2010 worden uitgereikt. Wie na het outplacementbureau toch niet succesvol is, kan rekenen op een vervolgtraject. Dat is het tweede element. De invoering van de vervolgtrajecten gaat van start vanaf 1 juli 2010, dus over enkele dagen.

De ‘toolbox’ leeftijd en werk zal klaar zijn eind 2010. De campagne wordt uitgerold in het voorjaar 2011. De sensibiliseringscampagne 50+ wordt uitgewerkt door een taskforce die bestaat uit de sociale partners, de VDAB, het ESF-agentschap, het Departement Werk en Sociale Economie en mijn kabinet.

Over de uitbreiding van de systematische begeleidingsaanpak 50+ zal de volgende dagen overleg worden gepleegd. De evaluatie die was voorzien voor het voorjaar, zal dan kunnen worden afgerond. We hebben intussen niet stilgezeten. Voor de werkzoekende 50-plussers die buiten de systematische aanpak vallen, wordt het bestaande beleidings- en opleidingsaanbod toegankelijker gemaakt op basis van vrijwilligheid. De VDAB stuurt uitnodigingen voor infosessies en deelnames aan 50+clubs. Er worden opleidingen gepromoot met aandacht voor ICT. Aan deze groepen kunnen op vraag vacatures worden aangeboden. Ze ontvangen mail op maat of ze worden opgenomen in de systematische vacaturematching. Er wordt ook een informatieve mailing gedaan over persoonlijke voordelen voor 50-plussers om te blijven werken na de leeftijd van 50 jaar. Verder is er de mogelijkheid om daarover te worden geïnformeerd bij de VDAB.

Wat een sluitend maatpak voor personen in armoede betreft, zullen we over een periode van twee jaar 300 à 450 trajecten opzetten voor personen in armoede. De oproep wordt momenteel voorbereid. Ik hoop dat we die dit najaar nog kunnen opstarten.

We voorzien in een uitbreiding van de activeringstrajecten voor personen met een MMPP-problematiek. Binnen de bestaande tender zorgbegeleiding – 1100 op te starten projecten op jaarbasis – zullen 115 bijkomende activeringstrajecten op jaarbasis worden opgestart.

Een volgend punt is het sluitend maatpak voor laaggeletterden. Om over de ontwikkeling en organisatie van geïntegreerde gelegenheidstrainingen verder te experimenteren, is een oproep gelanceerd voor de centra voor basiseducatie om projecten in te dienen voor de organisatie van een geïntegreerde geletterdheidstraining met G-coach, dit in samenwerking met de verschillende onderwijs- en opleidingsverstrekkers die beroepsopleidingen inrichten. Deze oproep leverde tot nu toe zestien projectvoorstellen op die momenteel worden beoordeeld door de beleidsdomeinen Onderwijs, Vorming en Werk.

Over de strijd tegen inactiviteitsvallen zal ik niet veel zeggen. Ook het federale niveau is daarbij betrokken. Ik kan enkel zeggen dat er een aantal acties zijn.

Op Jobkanaal zal ik wel iets verder ingaan. Er zijn twee grote blokken. De bestaande doelgroep wordt verder bewerkt zoals vroeger. Ik heb het dan over arbeidsgehandicapten, 50-plussers en allochtonen. Daarnaast komen er gerichte acties naar de twee uitbreidingen: de kortgeschoolden en de armen.

Concrete acties ten aanzien van jonge kortgeschoolden zijn onder meer het in kaart brengen van het aanbod van begeleidende actoren en van de noden en behoeften van die actoren en het in kaart brengen van de verwachtingen bij de bedrijven en bij die kortgeschoolden zelf. Verder wordt ook het aanbod van de oudere kortgeschoolden in kaart gebracht. Tot slot worden de bedrijven bevraagd over hun ervaringen met die doelgroep. Voorts worden de mogelijkheden onderzocht om met elementen uit het competentieverhaal de Jobkanaalwerking te versterken. In samenwerking met de sectorconsulenten wordt nagegaan welke tewerkstellingsmogelijkheden er zijn binnen welke sectoren voor respectievelijk jonge en oudere kortgeschoolden en welke rol EVC hierin kan spelen. De bevindingen worden verspreid aan de Jobkanaalconsulenten.

Om uit te zoeken welke rol Jobkanaal kan spelen in acties ten aanzien van armen wordt het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, gevraagd om op te lijsten welke organisaties in dit domein actief zijn, welke hun behoeftes zijn en om met hen een netwerk op te zetten. De ervaringen en verwachtingen van ervaringsdeskundigen en van bedrijven worden in kaart gebracht, aansluitend bij het pilootproject van de VDAB in de Antwerpse regio. De Jobkanaalconsulenten worden opgeleid om werkgevers te sensibiliseren voor de toeleiding van deze doelgroep en om trajectbegeleiders en mensen in armoede te sensibiliseren voor de verwachtingen van de werkgevers.

Dan is er de uitbreiding van de opleidingscapaciteit. Er is een heel actieplan, maar concreet is er sprake van 250 extra opgeleide personen in 2010 en in 2011 met betrekking tot het sluitend taalbeleid. Er is sprake van 1600 extra opgeleide personen in 2010 en in 2011 voor knelpuntberoepen en beroepen voor de toekomst. Er is sprake van 800 extra opgeleide personen in 2010 en in 2011 voor de samenwerkingsovereenkomst met bedrijven. Er is de verkenning en het opstarten van enkele onderwijsgekwalificeerde trajecten. Er is, ten slotte, een verlenging van het gratis aanbod van webleren voor werknemers die tijdelijk werkloos zijn, en het voort uitbouwen van cursussen op vraag van sectoren.

Wat de implementatie van het persoonlijk ontwikkelingsplan betreft, ga ik alleen in op de eerste fase, die nu bezig is. De VDAB en het Departement Werk en Sociale Economie hebben een project ingediend bij het IWT, dat ondertussen is goedgekeurd. De eerste fase van dit project loopt van midden 2010 tot begin 2011.

Met betrekking tot de loopbaandienstverlening van de vakorganisaties bereiden we in een eerste fase, tot het einde van juni 2010, de operationele uitbouw voor en leiden we de medewerkers op. Daarna volgen twee pilootfasen, met een tussentijdse rapportering in februari 2011.

Wat de uitbreiding van de loopbaanbegeleiding betreft, was het eerste punt het wenselijke uitbreiden van de bestaande kansengroepen. De Vlaamse Regering heeft ondertussen die beslissing genomen. Die zal dan ook in de praktijk kunnen worden toegepast. Er wordt ook een onderzoek ‘Kansengroepen in werk en ondernemerschap’ gelanceerd, om na te gaan of de huidige definitie van kansengroepen de juiste criteria hanteert in de context van de loopbaanthematiek van werkenden. Daarnaast zal worden onderzocht welke specifieke ondersteuningnoden er bestaan met betrekking tot kansengroepen. Het VIONA-onderzoek loopt van januari tot december 2010. Een tweede actie betreft een project over online loopbaancoaching voor kansengroepen, ondernemers en moeilijk bereikbare groepen. Dit project loopt van 1 december 2009 tot 30 juni 2011.

Dan is er nog het Vlaams arbeidsmarktonderzoek voor de toekomst. Voortbouwend op het onderzoeksmateriaal en de ervaringen uit het lopend VIONA-onderzoek kunnen we, bij goedkeuring in het kader van de oproep Transnationaliteit van het ESF, in het najaar het project ‘Platform Vlaams arbeidsmarktonderzoek van de toekomst’ opstarten. Die goedkeuring zou er morgen kunnen zijn. Het project wordt gedragen door een breed samenwerkingsverband, met ons departement, de VDAB, SYNTRA Vlaanderen, de SERV en het Departement Onderwijs en Vorming.

In een eerste fase zullen leerzame voorbeelden in het buitenland worden onderzocht. Na het scherpstellen van functionaliteiten, concept en werkwijze starten we in 2011 met het piloteren van het platform. Na de afloop van het ESF-project willen we komen tot een aantal beleidsaanbevelingen met betrekking tot een structurele verankering en beleidsmatig aansturen van een dergelijk platform. Daarbij willen we ook nagaan hoe de prognoses kunnen worden gevat door Competent en hoe diverse actoren, zoals de VDAB en SYNTRA Vlaanderen, maar ook Onderwijs, er handvaten in kunnen vinden voor een betere afstemming van vraag en aanbod en een toekomstgerichte bemiddeling, begeleiding, loopbaanbegeleiding, matching en competentieversterkende acties. Het platform moet finaal dus leiden tot het maken van onderbouwde keuzes.

U weet dat in het WIP de sectorconvenanten zijn bevestigd als hefboom voor competentieontwikkeling en competentiebeleid. In de aanloop naar een nieuwe stijl van sectorconvenanten voor 2010-2011 werd een nieuw inhoudelijk kader uitgewerkt, dat op 12 februari 2010 door de partners van het VESOC werd goedgekeurd. De nieuwe stijl komt vooral neer op meer inbreng door en vrijheid voor de sectoren, met het oog op maatwerk, op aandacht voor het ontwikkelen van een draagvlak en op het vertrekken vanuit een integrale benadering. We verlaten dus eigenlijk de filosofie van een modelconvenant dat iedereen moet volgen. Momenteel worden alle ingediende onderhandelingsvoorstellen besproken met de VDAB, SYNTRA Vlaanderen, de SERV, de Vlor, het Departement Onderwijs en Vorming, het kabinet Onderwijs, het Departement Werk en Sociale Economie en het kabinet Werk. De onderhandelingen lopen nog. Eigenlijk zijn er al een twintigtal afgewerkt, die nu naar de Inspectie van Financiën gaan en daarna nog het akkoord moeten krijgen van de minister van Financiën en Begroting. Dan kunnen ze op de agenda van de Vlaamse Regering worden gezet.

Dan is er het hoofdstuk over het behoud en de creatie van banen. U herinnert zich wellicht dat het WIP pleitte voor aanpassingen aan de Vlaamse overbruggingspremie op vijf punten. Ik zal ze niet opsommen. De Vlaamse Regering heeft op 7 mei 2010 het besluit ter zake goedgekeurd. De bedrijven kunnen nog aanvragen indienen tot en met eind juni 2010. De premie kan dan lopen tot het einde van dit jaar.

Er zijn ook nog een aantal elementen met betrekking tot Sociale Economie, maar het lijkt me beter dat die worden toegelicht door minister Van den Bossche. Ik beperk me liever tot de elementen van Werk.

2. Bespreking

De heer Ivan Sabbe: We gaan nu niet de fundamentele discussie over de inrichting en de organisatie van de arbeidsmarkt voeren. Mijn standpunt ter zake is voldoende bekend. U weet dat ik ervoor pleit om overheidsinterventies te beperken en vooral ook de kosten die de overheid ter zake heeft, en dat geld te besteden aan een lineaire verlaging van de lasten op arbeid. Dat is de visie van mijn partij.

Ik wil ingaan op een aantal specifieke punten. Over de overbruggingspremie is altijd gezegd dat het een tijdelijke maatregel is. De maatregel werd van kracht in maart 2009 en loopt tot 31 december 2010. Minister, u hebt dat alles hier ook toegelicht. Het doel van de premie is het compenseren van loonverlies van werknemers bij een vermindering van de arbeidsduur. Het premiebedrag varieert van 95 tot 345 euro netto per maand. Dat is toch heel wat. U hebt het stelsel van de overbruggingspremie op een vijftal punten aangepast. Ik zal daar niet in detail op ingaan, maar die maatregel was altijd bedoeld als een tijdelijke crisismaatregel. Wat is de tijdshorizon? Blijft dat eind december? Ik zou ook graag wat structurele maatregelen zien. Het is natuurlijk kort dag: het is al juni. Maar wat gebeurt erna? Moeten we dan niet vooral werken aan het stimuleren of versnellen van het opleidingsaanbod? Er bleken nogal wat wachttijden te bestaan voor die opleidingen. Als ik me niet vergis, bedraagt die 58 dagen voor een taalcursus, althans volgens het artikel dat ik heb gelezen. Ik heb altijd wat moeite met premies om dingen te doen. Er moet vooral worden gekeken naar de wil die aanwezig moet zijn bij de mensen. Kunnen er misschien wat inspanningen worden geleverd met betrekking tot de opleidingen?

Met het WIP wordt volgens de Vlaamse Regering en de SERV niet enkel getracht de huidige economische crisis in te dijken, maar wordt bovendien het initiatief genomen om een oplossing uit te werken voor de structurele problemen. Wat is ter zake al concreet gebeurd in het kader van het WIP? Hebben de besprekingen ter zake al geleid tot iets concreets? De werkloosheidsuitkering beperken in de tijd zou een van de maatregelen kunnen zijn.

De VDAB is ongetwijfeld een belangrijke partner in het maatpakbeleid waar het WIP voor staat. Dat maatpakbeleid kost natuurlijk ook wel wat geld. U hebt het hier toegelicht. Er zijn nogal wat maatpakken. Als ik de lijst bekijk van zaken die u aanbiedt, dan vind ik dat we stilaan van een standaardmaatpakbedrijf evolueren naar een designbedrijf. De geplande besparingen bij de VDAB mogen het activeringsbeleid niet in het gedrang brengen. Moeten er geen keuzes worden gemaakt tussen activeren, maar dat vooral in een totaalaanpak, of het zich toespitsen op een maatpakkenbeleid? Dat beleid zal volgens mij immers toch wel wat geld kosten en administratieve rompslomp met zich mee brengen. We moeten daarbij ook de vraag stellen of iedereen er zijn weg wel in terugvindt, want als we alle aangeboden zaken opsommen, dan is dat niet evident.

Wij vragen dan ook dat de VDAB in deze voor de arbeidsmarkt moeilijke tijden, niet bespaart op de activering van werkzoekenden, maar dat er eerder wordt gesnoeid in het belonen van maatregelen die niet werken. Ik verwijs hier natuurlijk ook naar de aanmoedigingspremie voor tijdskrediet en loopbaanonderbreking, want die is nog altijd van kracht. Is het opportuun om mensen daarin te stimuleren? Ik pleit er onverminderd voor om de afschaffing te bewerkstelligen van deze aanmoedigingspremies. De tijden zijn er niet naar om mensen aan te moedigen om niet te werken. Ook in het kader van de betaalbaarheid van ons pensioen, moeten we mensen aanmoedigen om te blijven werken, niet om in loopbaanonderbreking te gaan. Ik heb uiteraard begrip en respect voor mensen die tijdskrediet opnemen voor het zorgen voor een zieke partner en dat soort zaken meer, want op dat vlak is het een heel positieve maatregel, maar niet voor mensen die gewoon zeggen “oké, ik ga er efkens van tussen”, want dan moeten we ons afvragen of de maatschappij verantwoordelijk is voor het ontspanningsbeleid van individuen.

Een volgend punt zijn de werkloze 50-plussers. Als ik het goed gelezen heb, en ik hoop dat ik het goed heb gelezen, dan beperkt men zich eigenlijk tot de categorie van 50 tot 52 jaar. Wat dan na 52 jaar? Als dit al gezegd is, kan het misschien nog eens kort herhaald worden zodat we er duidelijkheid over hebben. In het licht van de activiteitsjaren die noodzakelijk zijn – de 40-jarige loopbaan – is het van belang om te bekijken wat er gebeurt na 52.

Ik kom terug op een punt dat ik al eventjes heb aangehaald, de 21.312 opleidingsaanvragen en de wachtlijsten die daarvoor bestaan. Ik heb de taalcursus aangehaald, maar er zijn ook andere zaken zoals logistiek, de horecasector, heftruckbestuurder. Ik vraag dus om een shift te doen naar dat soort opleidingen en om daar het aanbod te versnellen. In een van mijn actuele vragen heb ik al aangehaald dat voor 27 percent van de Vlaamse werkgevers het belangrijkste probleem het vinden van geschikte medewerkers is. Dat toont aan dat het niet snel genoeg kan gaan om de juiste mensen klaar te stomen voor de arbeidsmarkt.

De heer Bart Van Malderen: Het is nog altijd alle hens aan dek als het gaat om werk in onze regio. Wat hier net werd gezegd over knelpuntberoepen, is juist, maar het grote probleem vandaag is het volgende. We zijn nu op het einde van het schooljaar en heel veel jonge mensen studeren de komende dagen af. Een tweede golf zal dat doen op het einde van de zomervakantie. Het zal de eerste keer zijn in, ik schat, vijftien jaar dat de schoolverlaters zo'n groot probleem zullen hebben om in te stromen op onze arbeidsmarkt. Het is goed, en in die zin komt deze bespreking op tijd, dat een aantal maatregelen nu op tijd komen – dat hoop ik toch en een deel van mijn vragen zal daarover gaan – om op die groep in te spelen.

De Vlaamse Regering heeft er goed aan gedaan om dit Werkgelegenheids- en Investeringsplan af te sluiten. Het is op het einde van 2009 rond geraakt na uitgebreid overleg met de sociale partners. Dat was een goede investering, want je investeert tijd, maar je wint in efficiëntie op het moment dat je weet dat de plannen ook effectief worden gedragen door degenen die er op het terrein ook werk van zullen moeten maken. Na 18 december 2009 is het moeilijkste project gestart, want een akkoord vinden, een tekst maken, middelen proberen te verdelen, dat is één ding, de implementatie is vaak een ander gegeven. We hebben er toen ook al voor gewaarschuwd dat er nog een derde fase is, namelijk de reële uitvoering op het terrein. Hier zitten heel wat mensen rond de tafel die ervaring hebben met sociaal overleg. Op een relatief hoog niveau akkoorden maken is één zaak, ze op de bedrijfsvloer realiseren, is een andere kwestie.

De focus is dat we achter de aanpak staan en ook achter de actielijnen die werden vooropgesteld: activering, het sluitend maatpak, maar ook kansen op werk voor kwetsbare groepen, competentieversterking, behoud en creatie van jobs. Ik meen dat over al die punten een brede consensus bestaat. Als we vragen stellen en opmerkingen hebben, moeten ze altijd worden gezien met dit gegeven op de achtergrond.

Ik heb een aantal vragen die eigenlijk samengevat kunnen worden als: hoe kunnen we een overzichtelijk, vatbaar schema krijgen over waar nu net welke middelen op worden ingezet? De tekst die is gebruikt, geeft in de lopende tekst wel een aantal opsommingen, maar ik heb geprobeerd om het voor mezelf op te lijsten en het is niet altijd even duidelijk of het gaat om een ruimer pakket aan middelen dat op een specifieke maatregel wordt ingezet.

Wat zet de Vlaamse Regering nu juist in? Hoeveel ESF-middelen kunnen we inroepen? Naast het draagvlak en de financiële middelen speelt de factor tijd een grote rol. Betreffende de middelen die in de tweede helft van het jaar worden aangewend: wat is recurrent? Wat is eenmalig? Wat is de benuttingsgraad? We hebben allemaal de betrachting om de schaarse middelen in de eerste twee jaar van deze legislatuur effectief in te zetten op werk en investeringen, om de crisis aan te pakken. Dat is een prioriteit geweest van deze regering. Het is de taak van het parlement om te waken over die efficiënte aanwending.

De factor tijd is van belang. Ik heb hier genoteerd: we moeten ervoor zorgen dat ons sluitend maatpak niet bij de solden terechtkomt. We moeten dus op tijd rond zijn met de schoolverlaters.

Ik volg de heer Sabbe ten dele. We moeten ook buiten de tekst en het plan kijken. De anti-crisismaatregelen moeten worden afgezet tegen het reguliere beleid. We moeten niet op het ene punt snoeien en op het andere extra investeren.

We hebben hier een interessante gedachtewisseling gehad over IBO interim. We hebben dan beslist om dat voor te leggen aan het VESOC-overleg. Ik veronderstel dat iedereen die deze cijfers bekijkt, inziet dat er sprake is van een grote onderbenutting. Die middelen zouden kunnen worden herbestemd. Dat betekent afstemming met het reguliere werk. Het is een kwestie van de zaken te versterken en niet tegen te werken.

Mijnheer Sabbe, we kunnen vandaag inderdaad heel moeilijk ingrijpen op de dienstverlening van de VDAB, omdat de dienst veel meer bevraagd wordt door de stijgende werkloosheid. Het is misschien wel wat kort door de bocht om te kiezen voor een besparing op de premies die de VDAB uitbetaalt. Mijnheer Bothuyne, u hebt hier eens gezegd dat de VDAB in de voorbije jaren veel meer middelen heeft gekregen, en dus kunnen we daar gemakkelijker gaan besparen. Het is ook zo dat de VDAB gewoon kassier is ingevolge maatregelen die op VESOC-niveau werden afgesproken. Die premies waren het resultaat van sociaal overleg. Dat heeft te maken met evenwichten.

De heer Robrecht Bothuyne: De evolutie van het personeel bij de VDAB is geen kassiers-werk.

De heer Bart Van Malderen: Om die premies uit te betalen heeft men wel personeel nodig. Die opdracht is aan de VDAB toebedeeld. Het is niet zo eenvoudig om lineair of eenzijdig te besparen. Mijnheer Sabbe, we moeten rekening houden met evenwichten, nog los van de inhoudelijke discussie over het nut van de premies in de combinatie arbeid-gezin dat ongeacht de stijgende werkloosheid een uitdaging blijft.

Ik vind dat we onze doelstellingen realistisch moeten inschatten en ook transparant maken. We hebben meetbare kritische succesfactoren nodig. Niemand heeft baat bij hoge doelen waarvan we bij voorbaat al weten dat we ze moeilijk kunnen halen. Dat leidt heel vaak tot discussies over fetisjen.

Minister, het klopt dat er op het federale niveau nu weinig activiteit is. Gelukkig, zou ik zeggen, op sommige vlakken. Betreffende het 'track record' van de afgelopen jaren hebben we ons in deze commissie vaak meer geërgerd over wat ze wel deden dan over wat ze niet deden. Dat neemt niet weg dat u afstemming zult moeten zoeken. Zelfs nog los van de staatshervorming, efficiëntie betekent ook proberen niet dubbel te werken. Cumuls van premies zijn wellicht niet altijd wenselijk. Dat moeten we uitzoeken.

Ik heb ook nog punctuele opmerkingen en vragen. Inzake kansen op werk voor kwetsbare groepen wordt verwezen naar een 'toolbox' leeftijd en werk. Mag ik daaruit afleiden dat dat de sensibiliseringsactie is? Komt die er dan niet voor begin 2011? Dan doet men er een jaar over. Ik hoop dat andere maatregelen sneller kunnen worden opgestart. Sensibilisering is belangrijk. We moeten goede voorbeelden kunnen geven. We hebben – laat ons eerlijk zijn – dat WIP toch niet nodig gehad om te beseffen dat we moeten sensibiliseren rond leeftijd en werk. De aangekondigde sensibiliseringsacties vragen veel tijd om op het terrein te worden uitgewerkt. Ik weet niet of het zo verschrikkelijk moeilijk is om een bureau aan te stellen of een actieplan uit te werken. We komen allemaal uit verkiezingen, we hebben gedurende een maand een campagne gevoerd, de ene al succesvoller dan de andere. Daar bijna anderhalf jaar over doen, lijkt me lang, ondanks het feit dat de noodzaak heel groot is.

Minister, ik wil het even hebben over de uitbreiding en de evaluatie van de sluitende aanpak van 50-plussers. Straks zult u ongetwijfeld duiding geven bij de vraag over de lopende procedure van die evaluatie en wat na 52 jaar. Het is belangrijk om rekening te houden met sommige aspecten. Dat bedoel ik met de doelen realistisch inschatten. Vandaag is het voor die groep niet evident om aan de slag te gaan op de arbeidsmarkt. Bij de evaluatie en in het stappenplan moeten we ook kijken naar reële aanwervingen.

Als we de documenten bekijken die in het kader van die evaluatie worden gemaakt, stellen we vast dat iedereen grosso modo tevreden is over de manier van werken. Alleen geraken mensen heel moeilijk aan de slag. Het instrumentarium dat wordt ingezet, wordt door de gebruikers en aanbieders in grote mate positief geëvalueerd, maar de mensen gaan heel traag aan de slag. De aanwervingsindicator zou belangrijk moeten zijn, omdat we anders doelen uitzetten die misschien niet realistisch zijn.

We zullen rekening moeten houden met de conjunctuur. Op momenten dat bedrijven massaal niet aanwerven, lijkt het moeilijk om daar veel middelen in te zetten. Misschien moeten we nadenken over waar we die middelen het beste kunnen inzetten en realistische targets naar voren schuiven.

Minister, in verband met het sluitend maatpak voor laaggeletterden zegt u dat er een zeshonderd projecten zijn ingediend. Die worden nu beoordeeld. Uit uw toelichting heb ik niet kunnen afleiden wanneer die moeten opstarten. Kunt u dat verduidelijken? Idem met de strijd tegen de inactiviteitsvallen. Er worden een aantal acties omschreven. Er is een link met het federale niveau. Ik snap dat er een zekere mate van onvoorspelbaarheid in zit. Alleen zouden we voor onszelf een aantal succesfactoren kunnen bepalen, zoals welke statuten en welke problemen we prioritair aangepakt willen zien.

Minister, u hebt verduidelijkt wat er met Jobkanaal gebeurt. Er zijn twee nieuwe doelgroepen en er wordt 200.000 euro uitgetrokken. Uit het antwoord op de schriftelijke vraag blijkt dat we 30 percent minder bereik hebben. Laat het me zo, een beetje kort door de bocht, omschrijven. Dan kun je je afvragen in hoeverre het werk dat er bijkomt, verantwoordt dat je daar 200.000 euro extra tegenaan gooit. Welke concrete doelstellingen worden naar voren geschoven?

Uit het antwoord op diezelfde schriftelijke vraag blijkt dat er enorme regionale verschillen zijn in de manier van werken. Ik heb moeite om het woord performantie te gebruiken, maar er zijn cijfermatig grote verschillen tussen de regio's. Ik pleit ervoor dat we daar in de mate van het mogelijke op ingrijpen.

Er wordt van een twintigtal sectorconvenanten gesproken. Zijn er nog andere? Hoe verhoudt zich dat tot de vorige ronde sectorconvenanten die zijn afgesloten? Zijn er nieuwe sectoren? Zijn er sectoren die afhaken? Wanneer sluiten we dit af? We hebben een verlenging van de bestaande toestand mogelijk gemaakt. Wanneer gaan we met die nieuwe methode aan de slag?

De Vlaamse overbruggingspremie is een van de crisismaatregelen geweest waar men massaal gebruik van heeft gemaakt. Ik ben ervan overtuigd dat dat mensen uit de werkloosheid heeft gehouden, en ook bedrijven heeft geholpen om niet kopje-onder te gaan. Zoals de meeste anticrisismaatregelen is die maatregel eindig. Het einde wordt aangekondigd voor 2011. Minister, hebt u een zicht op de evolutie van de aanvragen? We kunnen wel zeggen dat de crisis voorbij is, maar jammer genoeg is het niet omdat we dat zeggen, dat dat in de economie ook het geval is. Is er vandaag een afname van het aantal vragen? Zo ja, zou dat erop kunnen wijzen dat de overbrugging is gemaakt? Zo neen, dan zullen we pijnlijke beslissingen moeten nemen.

Op macroniveau zullen we de economie zien hernemen. Toch stellen we vast dat de crisis in verschillende golven door verschillende sectoren heengaat. Misschien zal het toch nog een tijd duren voor de totale economie sterk zal groeien.

De heer Robrecht Bothuyne: De tussenkomsten van de minister en van de vorige spreker bewijzen hoe omvattend het WIP is op het vlak van werkgelegenheidsbeleid. Ook als je het overzicht van de minister bekijkt, zie je dat de veelheid aan acties die zijn afgesproken en hun verscheidenheid duiden op het belang van het WIP voor ons arbeidsmarktbeleid. Dat kunnen we alleen maar ondersteunen en toejuichen. We hopen dan ook op een zeer snelle en goede implementatie. Het kan hier en daar nog iets sneller en efficiënter.

Een eerste aspect is al aan bod gekomen: de versterking van de opleidingscapaciteit. Er staan op dit ogenblik ongeveer 21.000 mensen te wachten op een opleiding. Sommigen moeten niet lang wachten, anderen moeten helaas heel lang wachten. Op een jaar tijd hebben we in die wachtlijsten voor opleidingen in de VDAB niet echt veel evolutie gezien. Ik hoop dat we met deze acties structureel kunnen remediëren.

Ik had nog een bijkomende vraag. U zegt dat er eventueel mogelijkheid zou zijn om in te gaan op bijkomende vragen van sectoren om opleidingen te organiseren. Hebt u daarvan concrete voorbeelden? Staan er concrete acties van sectoren op stapel?

Ik wil ook nog eens benadrukken dat er in de VDAB al heel wat gebeurt. Op een jaar tijd 65.000 opleidingen en opleidingsacties organiseren, blijft een enorme prestatie. Maar de vraag op de arbeidsmarkt blijft bij de werkzoekenden en bij de bedrijven heel groot.

Ik ga geen grote beschouwingen maken. Ik heb wel nog enkele punctuele vragen. Hoe staat het met de kwalitatieve versterking van de IBO? Het was de bedoeling dat er een groeipad zou komen. Dat is kwantitatief. Maar het was ook de bedoeling om het opleidingsplan en de begeleiding van de werkgevers en de betrokken werkzoekenden kwalitatief te versterken.

Wij hadden het daarnet al over de evaluatie van de werking 'Samen op de bres voor 50+'. Deze evaluatie is klaar, maar wanneer zou ze hier kunnen worden besproken? Er zou een actie komen voor de begeleiding van gefailleerden, er was sprake van een oproep van het ESF. Ik dacht dat deze oproep er al in april 2010 had moeten zijn, maar ik heb u er niets over horen zeggen. Hoe staat het daarmee?

De opleidingsstelsels in 'Leren en Werken' bevinden zich uiteraard op het snijvlak van onderwijs en arbeidsmarkt. Er zou een evaluatie gebeuren van wat er op dit ogenblik bestaat. Hebt u daar zicht op? Idem voor de stages voor leerkrachten. Dat is nog een afspraak uit de competentieagenda, die ook opnieuw werd opgenomen in het WIP. Ook daarover is in uw rapportering niets terug te vinden. Maar beide acties zijn heel belangrijk om de kloof tussen onderwijs en arbeidsmarkt, waarover we al vaak hebben gedebatteerd, te verkleinen.

Ik heb nog een vraag over een onderwerp op het snijvlak met sociale economie. Er is het groeipad en er is extra geld, maar er was ook afgesproken dat er zou worden gewerkt op de kwaliteitscriteria van de projecten in de sociale economie. Daarover staat hier niets in. Die projecten zouden worden gemonitord, geëvalueerd en eventueel bijgestuurd. Er was ook sprake van een rugzakprincipe. Ook daar zou een ESF-oproep komen. Dat is op het snijpunt van de sociale en reguliere economie, in die zin dat de aanpak vanuit de sociale economie zou kunnen worden geïmplementeerd in de reguliere economie.

Mevrouw Güler Turan: Wij zijn bij momenten zeer ongeduldig geweest. De crisis snijdt overal zeer zwaar. Daardoor zitten de mensen zonder job. Wij worden daar telkens mee

geconfronteerd. Ik neem aan dat de grootste voorbereidingen nu achter de rug zijn en dat wij volop kunnen beginnen met de uitwerking van het plan.

U weet dat ik zeer bezorgd was over de concentratie van de werkloosheid in centrumsteden en ook over de jeugdwerkloosheid. Met grote tevredenheid zie ik dat er extra aandacht uitgaat naar de jongeren in Antwerpen, Gent en de mijnstreek, naar de werkateliers en naar de werkervaring die moet worden opgedaan.

U hebt naar aanleiding van de crisis ook de IBO-voorwaarden versoepeld. Ik sluit mij aan bij de vraag van de heer Bothuyne: daarvoor ging ook een oproep worden gelanceerd. Wij hebben daarover geen informatie. Is die oproep gelanceerd, en hoe is dat gebeurd? De sterkte, maar ook de zwakte, van uw investerings- en werkgelegenheidsplan was dat u samenwerking en engagement zou krijgen van de bedrijven uit de sector. U ging dat via de sectorconvenants afspreken. Er wordt hier een oproep gelanceerd en er wordt er daar een gelanceerd – allemaal goed, maar wat zijn de reacties en de engagementen van de bedrijven?

Werkervaring is heel belangrijk, of ze nu wordt opgedaan onder de noemer van werkatelier of werkervaring of een IBO. In deze tijden van crisis moeten wij werkcompetenties versterken en ervoor zorgen dat de vermelding 'Ervaring: nul' wordt weggewerkt uit de cv's van jongeren. Daarvoor hebben wij de medewerking nodig van de bedrijven.

U hebt in de verschillende items, die ik daarnet opsomde, oproepen gelanceerd. Sommige zijn al afgesloten. Ik weet niet ten aanzien van welke sectoren ze werden gelanceerd en wat de reacties erop zijn. De overheid kan daarin ook een rol spelen. In hoeverre nemen de bedrijven en de overheid in de non-profitsector en de sociale sector verantwoordelijkheid op en laten zij er jongeren ervaring opdoen? In hoeverre is daar rekening gehouden met uw oproepen?

Het is fantastisch dat de werkateliers worden uitgewerkt. Ik heb gelezen dat daarvoor ook al een oproep gelanceerd is. Kunt u daarover meer specifieke details geven? Over welke sectoren gaat het en hoe zijn die werkateliers gelanceerd? Wat is de verdeling tussen de verschillende regio's? Er wordt gesproken over Antwerpen, Gent en de mijnstreek. Wat is de verdeling onderling? Dat is heel belangrijk, want dan kunnen de betreffende steden zich klaarmaken.

De vraag van mijn collega over een sluitend maatpak voor faillissementen is terecht. Dat heb ik volledig gemist. In deze tijden van crisis worden we meer en meer geconfronteerd met faillissementen en de dramatische gevolgen op persoonlijk of materieel vlak voor die gezinnen. Ook dat is heel belangrijk en daarover heb ik niets kunnen terugvinden.

De aansluiting van onderwijs op de arbeidsmarkt is heel belangrijk. We hebben op 23 juni in de plenaire vergadering al heel wat discussie gehad over de uitstroom van jongeren zonder diploma, zonder kwalificatie. Er zou een taskforce Onderwijs-Arbeidsmarkt komen. Bestaat die al? Ik heb daar de laatste tijd niets meer over gehoord, terwijl de problematiek niet wordt opgelost. Ik hoop dat de minister dat kan toelichten.

Aanvankelijk waren er 500 armoedetrajecten, geïntegreerde welzijnstrajecten hebben we ze genoemd. In het plan zie ik dat ze worden gereduceerd tot 450. Ik weet niet waarom, want 50 mensen die begeleid worden, dat is een begeleiding voor 50 gezinnen en daar horen meerdere kinderen bij. Het is heel belangrijk om te weten waarom het aantal verminderd wordt en hoever het nu eigenlijk staat met die trajecten. Er staat dat die in het najaar 2010 zullen worden opgestart.

Ik heb daarover heel veel vragen. Ik heb daarover al een schriftelijke vraag gesteld, maar nog altijd geen antwoord gekregen. Ik zal nu van de gelegenheid gebruik maken om mijn

vragen op de minister af te vuren. Hoe zullen de trajecten verdeeld worden over de verschillende Vlaamse gemeenten? Welke rol zullen de verenigingen waar armen het woord nemen, spelen? Wat is de samenwerking met de VDAB? Ik begrijp dat u daarop niet zomaar kunt antwoorden, maar als die al in het najaar gaan opstarten, is het wel nodig om over de informatie te kunnen beschikken. Ook heel wat gemeenten zitten daar trouwens op te wachten.

Hoe worden die trajecten individueel uitgetekend? En hoe worden die geëvalueerd? Het was immers de bedoeling om alvast te starten met die 500 trajecten, maar ook om te zien hoe we die kunnen verankeren om de armoede- en tewerkstellingsproblematiek bij de kansengroepen structureel aan te pakken.

Ik blijf erbij dat de sterkte en de zwakte van het hele plan bestaat uit de engagementen die vanuit de sector worden aangegaan.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ook voor onze fractie is de activering toch wel veruit het belangrijkste. En dan komen we bij de terugkomende discussie over de sluitende aanpak 50+. Dat betekent 50 tot 52 jaar. U beschrijft dat die systematische begeleidingsaanpak op een “intense (en verplichte) manier” moet gebeuren. Die haakjes mogen weg. Daar is het inderdaad heel duidelijk. De aanpak is intens, maar dat zegt niet alles, vooral het verplichte zegt voor ons veel. We weten dat, als de verplichting er is, de activering waarschijnlijk net iets beter zal lopen dan als de begeleiding gewoon intens, maar vrijblijvend is.

Voor ons staat de verplichting voorop. U zegt dat u rekening houdt met de geplande evaluatie die nu bezig is en eind deze maand aan VESOC zal worden voorgelegd. Die zal worden uitgespreid over de leeftijdsgroepen. Wat me blijft verontrusten, is dat u een ‘escape’ inbouwt voor de verplichting door te stellen dat u de evaluatie afwacht. Maar daarover kennen we binnenkort de waarheid. Een tweede ‘escape’ die u blijft inbouwen, is de economische conjunctuur. Wanneer u er niet door geraakt met de werknemersorganisaties, zal dat blijven gelden om niet te moeten overgaan tot die verplichting. Dat vinden we eerlijk gezegd niet goed. We zijn voor de verplichte aanpak.

De tweede nuance die u omschrijft, is dat het gaat om de nieuwe werkzoekenden. Al wat er daarvoor was, is ook nog altijd niet verplicht. U zegt dat al die anderen op basis van vrijwilligheid wel gebruik kunnen maken van de instrumenten. Vandaar dat ik verwonderd ben over het verhaal in de pers dat iemand wel wilde, maar niet mocht. Dat is misschien te nuanceren. We zullen de antwoorden later wel krijgen.

Voor ons blijft het grote knelpunt dat u die verplichting tussen haakjes plaatst en het houdt op een intense begeleiding. De verplichting moet meer naar voren komen. We vrezen dat na de evaluatie de volgende ‘escape’ die van de economische conjunctuur zal zijn om toch niet over te gaan tot een verplichting. Daar moet natuurlijk bij worden gezegd dat de verplichting ook voor een stuk gekoppeld is aan wat men op het federale niveau zal doen. Laten we elkaar niets wijsmaken. We beschikken in Vlaanderen alleen over de softe tools. We kunnen stimuleren en opleiden, maar het federale niveau beschikt over de echte stok achter de deur. Gelet op de standpunten van de informateur hebben we heel goede hoop dat dit niet lang meer het geval zal zijn. We kijken hoopvol uit naar de komende maanden. Dat kan ons alleen maar allemaal ten goede komen.

Ik maak een kanttekening bij de uitbreiding van de opleidingscapaciteit. We moeten oppassen dat we daar niet systematisch maar één kant van de medaille bekijken, namelijk mensen die een opleiding willen. Gelukkig zijn er zo duizenden. Als die niet kunnen worden opgeleid, is dat jammer en moet het beleid een antwoord bieden. Maar we horen veel minder over mensen die gebruik willen maken van premies en niet bereid zijn om te herscholen, een nieuwe opportuniteit te zien of een nieuwe kans te nemen. Die zijn er ook. Wij willen dat er meer op wordt toegekeken dat mensen, als ze gebruik maken van een

premie, verplicht een opleiding aanvaardt. We hebben het vaak over bereidwilligen die niet kunnen. ‘Chapeau’ voor wie een opleiding wil volgen, maar laten we niet doen alsof er niet ook anderen zijn.

Wat wij missen is de rol van private arbeidsmarktintermediairen. De klemtoon ligt te sterk op overheidsmarktintermediairen. Ik ben blij dat nu volmondig onderschreven wordt dat uitzendarbeid een heel goede springplank is naar werk. Dat private marktpartijen, als ze dat met eigen middelen moeten doen, wat selectiever zijn, hoort nu eenmaal tot de marktmechanismen. Zij hebben heel vaak de hand uitgestoken om samen met de overheid aan de slag te gaan. Maar dan vragen ze ook om op dezelfde manier behandeld te worden. Ons stoort nog altijd dat zij bij de overheid zelf vandaag niet eens hun diensten mogen aanbieden. Dat kan beter.

Ik heb een vraag over het certificeringsorgaan voor outplacement en de warme overdracht naar vervolgttrajecten bij de VDAB voor mensen die zonder werk de tewerkstellingscellen verlaten. Ik denk dat voorzien was dat er op het einde van juni 2010, aan het VESOC een bespreking zou worden voorgelegd over de verdringingseffecten van maatregelen en een passende aanpak voor werkzoekenden die tussen een en twee jaar werkloos zijn.

In de nota staat dat u werk zult maken van een platform ‘Vlaams arbeidsmarktonderzoek voor de toekomst’: “Gecoördineerde en gestructureerde informatieverzameling over de toekomstige arbeidsmarkt in Vlaanderen.”. U zegt dat u daarvoor een beroep zult doen op de VDAB, de SERV, het Departement Onderwijs en Vorming enzovoort. Ik zie daar bijvoorbeeld niet Flanders Synergy tussenstaan, een competentiepool gedreven door marktpartijen. Zij horen zeker thuis in dat lijstje. Wij vrezen alleen dat Flanders Synergy zich uiteindelijk ook zou begeven op de markt van de opleidingen, die toch al deels oververzadigd is. Er is een andere finaliteit voor Flanders Synergy, om ook te kijken hoe de arbeidsmarkt evolueert en hoe men daar het best op inspeelt.

Een van mijn persoonlijke ideeën gaat over de Stichting Technologie Vlaanderen binnen de SERV. Daar is een prikkel nodig. Zij doen al jaren onderzoek dat onvoldoende onderscheidend is en onvoldoende verantwoordt waarom zij nog met overheidsmiddelen gefinancierd worden, zeker met de komst van Flanders Synergy. Misschien is VLAMT ook het moment om eens kritisch te kijken naar wie wat allemaal doet en of u daar geen efficiëntiewinsten, toch een van de grote voornemens bij de besparingen, kunt realiseren.

De heer Filip Watteuw: De VDAB krijgt een belangrijke rol in het WIP. Dat is vrij evident. Ze nemen ook nieuwe taken op zich. Maar de VDAB moet besparen. Zelfs het Rekenhof vraagt zich af of de VDAB zijn kernactiviteiten nog wel verder zal kunnen ontplooiën. Kan de VDAB deze bijkomende taken opnemen? Hoe wordt dat georganiseerd? Krijgen ze daarvoor ook bijkomende middelen?

Er wordt ook verwezen naar minister Van den Bossche wanneer het over sociale economie gaat, bijvoorbeeld als u het hebt over personen in armoede en laaggeletterden. Hoe zal de samenwerking met de sector daar verlopen?

Ik heb ook nog een aantal meer punctuele vragen. De uitvoering van de certificering bij het outplacement kent enige vertraging. Zijn daar specifieke moeilijkheden? Wat is daar de oorzaak van?

Wat betreft de overbruggingspremie had ik graag geweten wat de kostprijs is van de aangepaste invulling. De periode voor aanvraag loopt tot 30 juni 2010. Dat is vrij kort na het besluit van 7 mei 2010. Zijn er geen moeilijkheden met die korte aanvraagperiode?

Minister Philippe Muyters: Ik wil beginnen met de vragen over de overbruggingspremie. Iedereen in de sector en in de bedrijven wist dat het tot 30 juni 2010 liep. Voor premies

is het effectief tijdelijk crisis tot het einde van dit jaar. De bedrijven zijn daar klaar voor. Met de soepelheid die ik daaromtrent ook van de administratie verwacht, denk ik dat dat geen probleem is.

Mijnheer Sabbe, u vroeg waar we die middelen zouden inzetten als dat niet meer zou doorgaan, maar zo werkt het niet. De heer Van Malderen maakte al een gelijkaardige opmerking: de IBO-interim werkt niet zo goed, die middelen worden niet helemaal opgebruikt, dus kunnen we die misschien elders inzetten. Spijtig genoeg, collega's, is er hier en daar ook eens wat meer nodig. Ik denk aan de premie voor arbeidsgehandicapten, die nog wat meer kost dan we voorzien hadden, maar die we dit jaar wel volledig en voor iedereen willen toepassen. Kortom: je hebt wat meevallers, je hebt wat tegenvallers. Het is dus niet zo, mijnheer Sabbe, dat we niet voorzien hadden dat dat werd doorgetrokken. Het stopt.

Veel sprekers hadden het over een versneld opleidingsaanbod. Ik denk dat dat soms wat verkeerd wordt bekeken. Het is niet zo dat je, bijvoorbeeld voor heftruckchauffeurs, morgen ineens de capaciteit kunt verdubbelen. Je hebt daar heftrucks en opleiders voor nodig. Je moet eerst bekijken op welke manier je daar kunt werken. We hebben ook gezocht naar bedrijven om mee samen te werken, want misschien hebben ze hier en daar capaciteit die ze vandaag niet gebruiken. Een schitterend voorbeeld daarbij zijn de kraanopleidingen die met een aantal bedrijven gebeuren. Dat is al vijf jaar aan de gang. Zulke voorbeelden zoeken we ook elders, maar bedrijven tekenen daar niet zo snel op in. Zij hebben vaak nog de filosofie om op zichzelf gericht te zijn. De opleidingen die je in een bedrijf organiseert, zijn bovendien ook goed voor hun concurrenten. Je zit daar dus met een spanning. De opleidingscapaciteit zomaar onmiddellijk opdrijven, kan dus niet.

Daarnaast zitten we in een situatie waarin je niet meer zomaar opleiders aanwerft. Bovendien kun je er over een paar maanden misschien niet meer mee verder, omdat de opleidingsvraag weer daalt. Het overheidsstatuut is nog niet zo soepel dat dat allemaal zo vlot heen en weer gaat. Je moet dus de juiste mensen vinden om die opleidingen te doen. Dus gaan we daar tenderen. We kijken heel vaak naar wat de markt heeft, zodat we daar snel op kunnen inspelen.

Er zijn hier en daar wat nadelen. Als je wilt tenderen, heb je de wet op de overheidsaanbestedingen. Je hebt dan een procedure voor hoelang de tender open moet staan, dat die moet worden beoordeeld enzovoort. Je zit daar dus met een aantal termijnen. Komende van het bedrijfsleven, frustreert mij dat wel, maar ik begrijp jullie ook. Ik probeer mij te houden aan de wetgeving die daaromtrent bestaat. Je zit met een aantal verdragingselementen. Ik hoor jullie graag spreken over een versneld opleidingsaanbod, maar ik kan alleen maar zeggen dat dat moeilijker is dan wordt gedacht, vanwege de reglementering.

Ik kom tot het beperken van de werkloosheidsuitkering in de tijd en andere voorstellen. Het WIP heeft zich gehouden aan de regionale materies. Zelfs indien je in Vlaanderen een consensus zou hebben gehad tussen sociale partners en Vlaamse Regering, zou het nog altijd een ander niveau zijn dat het moet uitvoeren. Wij hebben ervoor gekozen onze energie daar niet aan te besteden.

Ik blijf achter de filosofie van het maatpak staan. Categoriek werken gaat misschien wel sneller in de eerste fase, maar wat het effect betreft, volg ik de maatpakfilosofie. Je moet niet aan iedereen zeggen dat ze de eerste twee maanden zelfredzaam moeten zijn en dat ze hun plan moeten trekken. Als je voor iedereen kunt zien wat kan, zul je hier en daar misschien iets trager moeten beginnen, maar dan ga er je toch op winnen.

Er zijn verschillende vragen gesteld over besparingen en dergelijke. Voor mij is dat nogal duidelijk. Als je een raad van bestuur van een agentschap, in casu de VDAB hebt, dan is de eerste die geresponsabiliseerd moet worden, de raad van bestuur zelf. En dat heb ik ook gedaan. Ik heb aan de raad van bestuur gezegd: dat is het bedrag dat we zouden moe-

ten besparen, graag van jullie de voorstellen. Uiteraard kan een raad van bestuur alleen beslissen bij consensus. Ik denk dat dat de juiste weg is. Als je het anders doet, kom je in een situatie waarbij de raad van bestuur zegt: “Wat wij hier ook doen, de minister beslist toch.”. Dat is geen goede zaak.

Wat komt daar aan bod? Aanmoedigingspremies of niet? Ik weet het niet. Ik heb zelf geen voorstellen op tafel gelegd. Ik wil ook geen documenten. Ik vraag geen lekken inzake documenten die zelfs niet op de raad van bestuur zijn geweest. Want dan had ik ze wel. Ik heb daar regeringscommissarissen. Het zijn zaken die in informele contacten tussen sociale partners worden behandeld, samen met het management van de VDAB. Als dat niet meer in vertrouwen kan, dan is er een probleem binnen de VDAB. Men kan dan allerlei scenario's niet meer aftasten om te zien wat haalbaar is en wat niet. Ik heb het er heel moeilijk mee dat men al betoogt tegen voorstellen die ik zelfs nooit op tafel heb gelegd en waarover ik uitdrukkelijk geen uitspraak zal doen. Uit ervaring weet ik dat als men het sociaal overleg een eerlijke kans wil gunnen, een minister geen verklaringen moet afleggen over wat hij zal doen als er iets niet gebeurt. Zo komt men niet vooruit in het sociaal overleg.

We hebben bij de opleidingen op vrijwilligheid ingezet. Nu is er de evaluatie. Mevrouw Ceysens heeft een vrees geuit. Ik zal niet vooruit lopen op de zaken. We zullen zien waar we eindigen inzake de uitbreiding van die 50+ na de evaluatie. Ik doe dat conform de gemaakte afspraken.

De uitvoering van het WIP is niet evident. We moeten het doen. Ik heb vandaag een mooi overzicht gegeven van waar we staan. Men moet eens kijken welke stappen van december 2009 tot juni 2010 gezet zijn, wat al geactiveerd is, wat in de 'pipeline' zit, wat de volgende periode gerealiseerd wordt. Misschien kon dat allemaal sneller. Er is altijd overleg geweest met de sociale partners in VESOC-werkgroepen. Men kan er voor of tegen zijn, maar dat vraagt tijd. Als men iets afsluit met de sociale partners, dan moet men met de sociale partners ook zorgen voor de uitvoering. Ik wil me graag engageren om een overzichtelijk schema met de middelen op te maken. Ik weet dat er een ruwe versie bestaat. Ik zal het laten opmaken en het aan de commissie bezorgen.

Het gaat niet allemaal om crisisplannen. Als ik bijvoorbeeld kijk naar de activering van de 50-plussers, naar de 'toolbox' 50-plussers, dan hebben die niet direct met de crisis te maken. Er staan maatregelen in op de korte termijn en maatregelen op de lange termijn. Als we zien dat er nog problemen zijn, dan moeten er nog maatregelen mogelijk zijn. Maar de sociale partners hebben samen met de regering de twee sporen gevolgd.

Mijnheer Van Malderen, ik ben het helemaal met u eens dat we realistische doelstellingen moeten stellen. Daarmee geef ik ook een antwoord op de vraag van mevrouw Turan in verband met de armoede. Als we kijken welk budget we hadden en dan op een realistische manier met de mensen van het veld hebben nagegaan hoeveel trajecten we werkelijk kunnen doen, dan blijkt de inschatting heel moeilijk. Er is immers ook een hele gradatie. Vandaar dat we zeggen dat een realistisch doel vandaag tussen 350 en 400 ligt. Maar dat hangt nog af van de moeilijkheidsgraad. U mag me niet kwalijk nemen dat ik niet de juiste cijfers per regio kan geven.

Er moet zeker een afstemming gebeuren met de federale overheid eens er opnieuw een Federale Regering is, met of zonder overdracht van bevoegdheden. Ik heb ook met mijn huidige collega steeds getracht te zorgen voor een afstemming.

De 'toolbox' 50+ en de sensibilisering had volgens de heer Van Malderen sneller gekund. We moeten niet zorgen voor een sensibilisering met grote posters, met radiocampagnes enzovoort. Dat hebben we al in het verleden gedaan. De filosofie was hier heel uitdrukkelijk om met de 'toolbox' zowel de werkgevers als de werknemers iets extra's aan te reiken,

iets dat er vandaag niet is en, om dat in de markt te zetten, een sensibiliseringsactie op te zetten. Een gewone sensibiliseringsactie hadden we inderdaad snel kunnen organiseren. Maar zorgen voor een werkbare ‘toolbox’ die bedrijven en mensen aanzetten om na te denken over 50+, om de juiste vragen te stellen en antwoorden te zoeken, dat vergt wel wat tijd. Het bedrijf en de werknemers moeten kunnen zeggen dat ze er iets aan hebben. Die ‘toolbox’ komt er in samenspraak met de sociale partners. Ik zou dan graag middelen hebben om de mensen en de bedrijven ertoe aan te zetten om die te raadplegen. En dat is eigenlijk waarin hier wordt voorzien.

De zestien projecten voor de laaggeletterden worden nu beoordeeld. Als ik die beoordeling krijg, dan kunnen ze worden opgestart. Ik weet niet welke datum voor die beoordeling wordt voorop gezet, maar dat is de filosofie.

Ik ben het ermee eens dat we prioriteiten stellen voor de inactiviteitsvallen. Ik neem de opmerkingen over Jobkanaal mee. Ik zal ervoor zorgen dat we tot concrete doelstellingen komen.

Ik denk dat er 28 sectorconvenanten zijn. Ik zeg dit uit mijn hoofd: als ik niet helemaal juist ben, mag u me dat niet kwalijk nemen. Er zijn twintig convenanten rond. Die gaan naar de Inspectie van Financiën, waarna ze naar mij komen voor een begrotingsakkoord. Daarna kunnen ze naar de regering. Bij de andere acht is er nog een bespreking. Als ik juist ben, zijn er twee nieuwe sectoren die een sectorconvenant afsluiten. Ik denk dat er geen afvallers zijn.

Ik heb op dit moment geen zicht op de aanvragen voor overbruggingspremies en de evolutie daarvan.

Wat betreft de IBO is het deel over het plan van aanpak met groeipad en de kwaliteit goedgekeurd door de raad van bestuur van de VDAB in april. We zitten echter met een juridisch probleem dat nog niet is uitgeklaard. We hebben dat opgestuurd naar de Raad van State, maar die is op dat aspect niet echt ingegaan, namelijk het aspect van een proefbeding na een IBO. De juridische moeilijkheid ligt erin of de Vlaamse Regering het toekennen van een proefperiode kan verhinderen of niet. Dat wordt uitgeklaard en besproken met de sociale partners.

Voor het sluitend maatpak van de gefailleerden zijn de contouren rond. De lancering van de ESF-oproep wordt voorbereid maar is nog niet klaar.

We hebben heel binnenkort een overleg gepland over alle punten die het raakvlak werk en onderwijs hebben. Die taskforce is al een hele tijd actief, maar ik denk dat er verbetering mogelijk is. Ik zal dat opnemen met de minister van onderwijs.

Men vroeg naar het effect van de oproep naar de sectoren in verband met werkervaring om de opleidingscapaciteit te verruimen. Gemakkelijk is dat niet. Ook de VDAB zegt me heel duidelijk dat het niet eenvoudig is om via een wisselwerking met het bedrijfsleven extra opleidingscapaciteit te krijgen. Misschien zijn de voorwaarden niet goed. Ik zal dat verder opvolgen. Ik moet de resultaten van de besprekingen van de sectorconvenanten nog eens analyseren om daar iets over te kunnen zeggen.

De private arbeidsactoren zijn de weg om zo snel mogelijk te gaan naar opleidingscapaciteit en die ook tijdelijk te hebben, ervan uitgaande dat als de economie herneemt, we op een bepaald ogenblik de opleidingscapaciteit weer moeten afbouwen. Dan is de filosofie van tendering en werken met private arbeidsactoren de beste.

Het punt over Flanders Synergy en de Stichting Technologie Vlaanderen voor de toekomstfilosofie wil ik graag meenemen en ga ik zeker bekijken. Mijnheer Watteuw, er is

uitdrukkelijk voorzien dat de VDAB bijkomende taken die hierin vervat zijn, kan opnemen. De VDAB kan geen tenders uitschrijven als het daar de middelen niet voor krijgt. Die zitten er ook in. Dat zal in het plaatje dat de heer Van Malderen heeft gevraagd, naar voren komen.

Ik kan de details niet geven over de vertraging van het label. De eerste labels zullen nu uitgereikt worden. De vertraging van twee tot drie maanden kan geen probleem zijn.

Wat betreft sociale economie heb ik alles wat budgettair nog een deel bij mij zit, aangehaald. Ik wil zeker niet in de plaats treden van minister Van den Bossche. Het overleg met haar en de betrokkenen loopt zeer goed.

De heer Bart Van Malderen: Ik heb op bijna alle vragen een antwoord gekregen. We zijn het duidelijk eens over heel veel dingen.

Ik heb één bedenking waar het gaat over de relatie tussen het WIP en het reguliere beleid en de discussie over besparingen daar. De minister zegt dat hij de raad van bestuur wil responsabiliseren. Dat is juist. Ik snap dat bij een EVA het de taak is van de raad van bestuur om binnen de beschikbare middelen oplossingen te zoeken. Natuurlijk heb je ook de beheersovereenkomst. We hebben het daarnet gehad over realistische doelstellingen en transparantie. Dit is nu een beheersovereenkomst waarin een hele reeks targets heel duidelijk cijfermatig zijn aangeduid. In de mate dat je de kraan wat meer of wat minder dichtdraait, snijd je snel in het vlees waardoor die objectief controleerbare targets in een moeilijker omgeving misschien in het gedrang komen. Ik pleit er dan ook voor de beheersovereenkomst op een verantwoorde wijze te responsabiliseren. Het moet mogelijk blijven de doelstellingen van de beheersovereenkomst te halen. Indien dit niet zou lukken, zou ons sluitend maatpak wel eens een dwangbuis kunnen worden. We zouden hier niet meer uit geraken.

Dit is natuurlijk geen gemakkelijke discussie. Daarnet heeft iemand ervoor gepleit de aanmoedigingspremies terug te schroeven. Die premies zijn het resultaat van sociaal overleg. Dit moet minstens op het niveau van het VESOC worden bekeken. Hoewel ik de cijfers niet van buiten ken, kan ik in elk geval meedelen dat ongeveer 75 percent van de premies in het kader van zorgverlof wordt uitbetaald. De heer Sabbe heeft geen probleem met mensen die tijdscrediet opnemen om zorg te verstrekken. Ik weet dat het gros van de premies aan deze groep wordt uitgekeerd. Voor we op bepaalde maatregelen uit het verleden beginnen te schieten, moeten we allemaal goed weten wat er in de praktijk gebeurt.

Minister Philippe Muyters: Ik wil nog even op die laatste opmerkingen reageren. Ik ben het ermee eens dat een responsabilisering niet kan inhouden dat we alles uit handen geven. Dat ben ik niet van plan. Het betekent dat de betrokkenen voorstellen kunnen indienen. We kunnen die voorstellen dan samen bespreken.

Indien er fundamentele problemen met de beheersovereenkomst zouden zijn, zouden we eventueel kunnen besluiten de beheersovereenkomst te wijzigen. Ik vraag de sociale partners bij consensus voorstellen te doen. Dat biedt ons de mogelijkheid te zien waar ze precies staan. Dat lijkt me de gepaste werkwijze.

Ik zou zeker niet elk voorstel aanvaarden. Indien de sociale partners het er allemaal eens over geraken dat de opleidingscapaciteit moet worden afgebouwd, zal ik antwoorden dat dit in deze omstandigheden niet kan. Ik geef speciaal een extreem voorbeeld.

Het komt er in mijn ogen steeds op neer dat bij het lidmaatschap van een raad van bestuur een verantwoordelijkheid hoort. Ik hoop dat ze die verantwoordelijkheid samen kunnen opnemen.

De voorzitter,

Patricia CEYSENS

De verslaggever,

Robrecht BOTHUYNE

Gebruikte afkortingen

ESF	Europees Sociaal Fonds
EVA	extern verzelfstandigd agentschap
EVC	elders verworven competenties
IBO	individuele beroepsopleiding
ICT	informatie- en communicatietechnologie
IWT	Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie
MMPP-problematiek	medische, mentale, psychiatrische of psychische problematiek
POP	persoonlijk ontwikkelingsplan
RESOC	Regionaal Sociaal-Economisch Overlegcomité
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
SYNTRA-Vlaanderen	Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming – SYNTRA Vlaanderen
VDAB	Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding
VESOC	Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité
VIONA	Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwerk Arbeidsmarkt-rapportering
VLAMT	Vlaams arbeidsmarktonderzoek voor de toekomst
Vlor	Vlaamse Onderwijsraad
WIP	Vlaams Werkgelegenheids- en Investeringsplan

BIJLAGE:

Overzichtstabel van het budget WIP

Budgettaire verdeling Werkgelegenheidsplan		2010			2011		
		WIP	ESF	Totaal	WIP	ESF	Totaal
Activering		8.310.000	4.300.000	12.610.000	12.260.000	4.240.000	16.500.000
Langdurig werklozen		5.600.000	2.250.000	7.850.000	5.300.000	1.950.000	7.250.000
uitbreiding/vervroeging curatieve werking (syst. aanpak 1-2 jr)		2.200.000	1.750.000	3.950.000	2.000.000	1.650.000	3.650.000
werkervaring voor jonge langdurig werkzoekenden (werkateliers)		700.000	500.000	1.200.000	900.000	300.000	1.200.000
werkervaring (WEP) voor werkzoekenden tussen 1 en 2 jaar werkloosheid		2.700.000		2.700.000	2.400.000		2.400.000
Activerend herstructureren		1.200.000	1.000.000	2.200.000	1.300.000	1.000.000	2.300.000
begeleiding door VDAB i.k.v. activerend herstructureren		1.200.000	1.000.000	2.200.000	1.300.000	1.000.000	2.300.000
50+		600.000	500.000	1.100.000	4.100.000	500.000	4.600.000
begeleiding door VDAB i.k.v. 50+ aanpak		600.000	500.000	1.100.000	4.100.000	500.000	4.600.000
kwetsbare groepen		710.000	550.000	1.260.000	1.360.000	790.000	2.150.000
armoede		200.000	160.000	360.000	600.000	500.000	1.100.000
MMPP		200.000	150.000	350.000	200.000	150.000	350.000
arbeidszorg				0	300.000		300.000
laageletterden		60.000	40.000	100.000	60.000	40.000	100.000
alleenstaande ouders		0		0	0		0
gefaillleerden		250.000	200.000	450.000	200.000	100.000	300.000
Herintreders (ESF-pilootproject)		0		0	0		0
Jobkanaal (uitbreiding naar armen, laaggeschoolden)		200.000		200.000	200.000		200.000
Competentieversterking		10.940.000	4.100.000	15.040.000	11.740.000	4.450.000	16.190.000
IBO (groeipad, kwalitatieve versterking, IBODO)		2.000.000		2.000.000	2.000.000		2.000.000
opleidings- en begeleidingscheques (kansengroepen, arbeidsmarktgericht, LBDV)		3.000.000		3.000.000	3.000.000		3.000.000
uitbreiding opleidingscapaciteit*		5.000.000	4.000.000	9.000.000	5.000.000	4.000.000	9.000.000
Implementatie POP		0		0	500.000	450.000	950.000
Loopbaandienstverlening (vakorganisaties)		240.000		240.000	240.000		240.000
Arbeidsmarktonderzoek voor de toekomst		100.000	100.000	200.000			0
Sectorconvenants		600.000		600.000	1.000.000		1.000.000
Behoud van jobs en jobcreatie		3.250.000	200.000	3.450.000	6.000.000	200.000	6.200.000
Groeipad sociale economie **		2.250.000	200.000	2.450.000	6.000.000	200.000	6.200.000
Overbruggingspremie (2e verlenging)		1.000.000		1.000.000	0		0
Totaal		22.500.000	8.600.000	31.100.000	30.000.000	8.890.000	38.890.000

* uitbreiding opleidingscapaciteit: sluitend taalbeleid, actieplannen knelpuntberoepen/toekomstberoepen (waaronder witte beroepen, vergroening,...)